

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

JUDr. Taťana Hofmanová

MHMP 1868199/2019

236 002 931

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: 9/0

S-MHMP 575264/2019

Datum:

11.09.2019

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) **t a k t o** :

Pan

[redacted], se uznává vinným z přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že jako spoluvlastník nemovitosti č. p. 81, k. ú. Malá Strana, Zborovská 58, Praha 5, která se nachází v památkové rezervaci, na této nemovitosti realizoval v roce 2018 změnu stavby bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Změna stavby: realizace výtahu bez šachty na dvorní fasádě domu.

Dotčená nemovitost se nachází v památkové rezervaci v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze

Za spáchání přestupku **ukládá MHMP OPP panu** **[redacted]**

[redacted], dle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP, § 46 odst. 1 ZOP, § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona a § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **15 000 Kč** (slovy patnácttisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200001663**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí, že na nemovitosti č. p. 81, k. ú. Malá Strana, Zborovská 58, Praha 5 byla realizována změna stavby, konkrétně byl nově realizován na dvorní fasádě domu výtah bez šachty.

Dotčená nemovitost se nachází v památkové rezervaci v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.

Výpisem z katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že nemovitost č. p. 81, k. ú. Malá Strana, Zborovská 58, Praha 5 je v bytovém spoluvlastnictví, kdy jedním ze spoluvlastníků je shora uvedený pan [REDAKCE] (dále jen odpovědný subjekt).

MHMP OPP prověřil spisovou evidenci a zjistil, že předmětný výtah, tak jak byl realizován, nebyl předmětem posouzení závazným stanoviskem MHMP OPP.

Správní orgán dodává, že realizace výtahu byla předmětem posouzení závazným stanoviskem (č. j. MHMP 183827/2005 ze dne 16. 1. 2006 a S-MHMP 32799/2008 ze dne 9. 4. 2008), avšak včetně výtahové prosklené šachty a s odlišným umístěním. Výtah, tak jak byl realizován, není opatřen výtahovou šachtou a je posunut do jiné pozice vpravo při čelním pohledu na dvorní fasádu.

Podle § 14 odst. 2 památkového zákona je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, prodejnímu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17).

Realizace prací specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí (příkazu) podléhá povinnosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Tedy zamýšlené provedení změny stavby musí být posouzeno z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí v závazném stanovisku MHMP OPP vydaném dle uvedeného zákonného ustanovení na základě žádosti oprávněného subjektu (vlastníka, správce, uživatele nemovitosti), a to výhradně před provedením prací. Řízení o vydání závazného stanoviska je řízením návrhovým a závazné stanovisko k zamýšlenému zásahu na nemovitosti dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona má ve smyslu ustanovení § 44a odst. 3 památkového zákona buď formu samostatného správního rozhodnutí dle ustanovení § 67 a násl. správního řádu, nebo závazného stanoviska dle

ustanovení § 149 správního řádu, kdy je úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené příslušným stavebním úřadem a jako takové je závazným podkladem pro navazující postup příslušného stavebního úřadu dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Až závazným stanoviskem MIIMP OPP, které má formu rozhodnutí, nebo rozhodnutím místně příslušného stavebního úřadu nebo jeho souhlasem s provedením ohlášeného záměru je založeno právo oprávněného subjektu práce provést a z tohoto závazného stanoviska, resp. rozhodnutí či souhlasu vyplývá i povinnost při provádění prací vyjmenovaných v § 14 odst. 2 památkového zákona postupovat v souladu s tímto závazným stanoviskem, resp. rozhodnutím či souhlasem.

Ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona stanoví, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, změnu stavby, terénní úpravy, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin nebo údržbové práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku, nejde-li o případ vyloučení povinnosti tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si závazné stanovisko (§ 17).

V souladu s ustanovením § 40 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona uložit pokutu až do 2 000 000 Kč.

Z výše uvedeného je zřejmé, že předmětné práce na dotčené nemovitosti, jak byly realizovány, byly provedeny bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Jedním ze základních předpokladů pro posouzení přípustnosti provedení zamýšleného záměru či zásahu na území, kde svůj zájem uplatňuje státní památková péče, zde Pražské památkové rezervace, je předchozí posouzení záměru či zásahu. Důvodem pro tento požadavek je skutečnost, že cílem státní památkové péče je zajistit zachování autentické kvality památkově chráněného území. Tato autenticita je dána mimo jiné zachováním vnějšího výrazu chráněného statku. Z tohoto důvodu je nezbytné předchozí posouzení zásahu, aby otázka přípustnosti provedení prací byla z hlediska zájmů státní památkové péče posouzena v rámci standardizovaného procesu vydání závazného stanoviska a aby záměr odpovědného subjektu byl zvážen z hlediska kritérií obsažených v ustanovení § 14 odst. 3 památkového zákona.

Skutek, kterého se dopustil odpovědný subjekt, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče. MIIMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona i intenzitu porušení

Z hlediska veřejného zájmu na ochraně kulturně historického dědictví platí, že právo upravovat nemovitosti na území památkové rezervace či do ní jakkoliv zasahovat je omezeno tím, že navrhované, zamýšlené úpravy musí vyhovovat nařízení vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze. Chráněným veřejným zájmem je zcela nepochybně ochrana kulturního dědictví a tedy ochrana památkové rezervace, tvořené souborem nemovitých kulturních památek a nemovitostmi bez statutu kulturní památky, které však dotvářejí památkovou rezervaci, resp. její charakter a prostředí. Právě tyto nemovitosti

mají svým umístěním, charakterem a architekturou v prostředí památkové rezervace nezastupitelné místo. Všechny tyto dílčí skutečnosti tvoří celek, který musí být chráněn před negativními, novodobými zásahy, které mohou ohrozit či poškodit chráněné hodnoty památkové rezervace. Takovým zásahem jsou i předmětné práce realizované na dotčené nemovitosti.

Předmětem památkové ochrany jsou na území Pražské památkové rezervace kromě prohlášených kulturních památek rovněž stavby a jejich soubory, které nejsou nemovitými kulturními památkami, ale vykazují dílčí památkové nebo urbanistické hodnoty dotýkající se vnitřní i vnější architektury. V daném případě se jedná o výměnu prvků na fasádách. Urbanistická i dílčí památková hodnota předmětné nemovitosti ve vztahu k památkové rezervaci v hl. m. Praze je s ohledem na ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády nepochybná. Toto ustanovení stanoví, že veškeré úpravy objektů, které vykazují dílčí památkové nebo urbanistické hodnoty, dotýkají se vnitřní i vnější architektury, musí být řešeny a prováděny se zřetelem k trvalému zabezpečení jejich hmotné podstaty, k jejich přiměřenému společenskému využití a dalšímu zhodnocování výtvarných a dokumentárních funkcí. Pro novou výstavbu a vnější úpravy nechráněných objektů v Pražské památkové rezervaci je v § 3, odst. 1. písmeno b) citovaného nařízení vlády stanovena podmínka, že: „musí dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám a jejich souborům, navazovat na jejich objemovou a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby“.

Dotčená nemovitost je novorenesanční dům, který postavil roku 1889 Tomáš Šašek. Roku 1939 byla v přízemí zřízena garáž a uskutečnily se vnitřní úpravy (stav. František Brázda), roku 1941 provedla firma Brázdil & Ješ adaptace ve 2. p.

Řadový dům má třítraktovou dispozici a hlavní průčelí, zakončené sedlovou střechou, je čtyřpatrové, o šesti okenních osách. V pravé krajní ose kvadraticky bosovaného přízemí je domovní vchod. V pásově bosovaném 1. p. lemuji okna bosa, v překladu vystupující střední klenák. Rovné nadokenní i parapetní římsy leží na konsolách, ve 2. p. přecházejí do podoby segmentových frontonů. Ve 3. p. podpírají profilované konsolky parapety a opět rovné nadokenní římsy. Okna 4. p. jsou zasazena do plochých šambrán se svazkovým klenákem ve vrcholu segmentového záklenku. Vestibul, krytý jedním polem křížové klenby mezi dvěma valenými, má stěny členěny pilastry s korintskými hlavicemi, v terazzové dlažbě je vyznačen za vchodem letopočet 1889. Současně s domem č. p. 81 projektoval a postavil Tomáš Šašek i sousední obdobně řešený dům č. p. 84.

Jak shora uvedeno, předmětné práce byly realizovány bez závazného stanoviska MIIMP OPP. V daném případě došlo ze strany odpovědného subjektu k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, a to realizací prací popsanych ve výroku tohoto příkazu na nemovitosti, která se nachází na území Pražské památkové rezervace, bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, a tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Předmětné práce na nemovitosti v Pražské památkové rezervaci bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona jsou za přestupek označeny v ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona. Formální znak přestupku je v daném případě dán, taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*jž stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“).

Za situace, kdy odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost, která mu vyplývá z památkového zákona, se nelze dovolávat zásady legitimního očekávání v tom smyslu, že postupoval v souladu s právními předpisy. Naopak, účastník řízení měl/musel za situace, kdy porušil zákonnou povinnost, důvodně předpokládat, že porušení zákonné povinnosti s sebou nese odpovědnost za takové porušení (delikt ní odpovědnost).

Odpovědný subjekt realizací předmětných prací na nemovitosti v Pražské památkové rezervaci bez závazného stanoviska dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona spáchal přestupek, neboť to byl on, komu svědčila povinnost vyžádat si, před provedením předmětných zásahů na dotčené nemovitosti, závazné stanovisko MHMP OPP dle ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona, avšak tuto svoji povinnost řádně, před provedením prací, nesplnil. Povinnost žádat o závazné stanovisko je stanovena památkovým zákonem a ve vztahu k této povinnosti se tak zcela uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

MIIMP OPP dodává, že z předchozí žádosti o závazné stanovisko řešené MIIMP OPP pod sp. zn. S-MHMP 32799/2008 lze dovodit, že odpovědný subjekt si své povinnosti musel být vědom, současně si musel být vědom, že výtah není realizován v souladu se závaznými stanovisky MIIMP OPP č. j. MIIMP 183827/2005 ze dne 16. 1. 2006 a S-MIIMP 32799/2008 ze dne 9. 4. 2008.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť realizoval ve výroku tohoto příkazu popsané zásahy na nemovitosti v Pražské památkové rezervaci bez předem vydaného závazného stanoviska, jehož vyžádání, resp. vydání ukládá ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona. Před realizací těchto prací v památkové rezervaci musí být vydáno souhlasné závazné stanovisko MHMP OPP. Následně je nutno práce realizovat se závazným stanoviskem v souladu, což se v daném případě nestalo. Pokud odpovědný subjekt tyto práce realizuje bez závazného stanoviska MHMP OPP, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek. MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

MIIMP OPP konstatuje, že porušením zákonné povinnosti uložené mu v § 14 odst. 2 památkového zákona došlo ze strany odpovědného subjektu k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona, a to minimálně z nevědomé nedbalosti, kdy stupeň závažnosti projednávaného přestupku hodnotí MIIMP OPP v tomto konkrétním případě jako nižší.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k významu a hodnotám dané nemovitosti a Pražské památkové rezervace a k rozsahu způsobené škody.

NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: *„mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“*

K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se dle ustanovení § 15 odst. 1 ZOP vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Nedbalost vědomá je taková forma zavinění, kdy pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Pachatel tudíž nechce újmu způsobit, ale vědomě ji riskuje. Jde tedy o vědomou neopatrnost. Další formou zavinění z nedbalosti je nedbalost nevědomá, o které lze hovořit v případě, že pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Na rozdíl od vědomé nedbalosti v tomto případě se pachatel domníval, že svým jednáním chráněný zájem neohrozí (při vědomé nedbalosti jen doufal, že ho neohrozí). Od subjektivně nezaviněného činu se tzv. nevědomá nedbalost liší tím, že pachatel neměl znalosti, které od člověka v jeho pozici jsou očekávány a které měl možnost získat. Odpovědný subjekt spáchal předmětný přestupek minimálně z nevědomé nedbalosti.

MIIMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání přestupku. Přestupek dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona – „provádění změny stavby bez závazného stanoviska“ je přestupkem trvajícím, neboť porušení povinností obviněného stanovených památkovým zákonem v § 14 odst. 2 byl vyvolán protiprávní stav, který obviněný udržuje, resp. udržoval minimálně v období, za které je pokuta ukládána.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 164/2002-44 ze dne 22. 2. 2005 je trvajícím správním deliktem (přestupkem) takový správní delikt (přestupek), jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, kterým udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Zákon postihuje právě ono udržování protiprávního stavu. MHMP OPP konstatuje, že předmětem sankčního postihu v daném případě je období od 29. 3. 2019, kdy MHMP OPP obdržel podnět z řad veřejnosti, do vydání tohoto příkazu.

MIIMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky. Podle ustanovení § 31 odst. 2 písm. c) ZOP promlčecí doba počíná běžet u trvalého přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. Běh promlčecí lhůty se však podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

MIIMP OPP konstatuje, že lhůta pro projednání přestupku je tedy zachována.

K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněného zájmu, postačuje, aby došlo k jeho ohrožení. MHMP OPP uvádí, že byť předmětná realizace výtahu tak, jak byla provedena tj. bez prosklené výtahové šachty a s odlišným umístěním, nebyla předmětem posouzení závazným stanoviskem, lze konstatovat, že posunutí pozice výtahu a nerealizace prosklené šachty nemá za následek poškození památkových hodnot objektu ani Pražské památkové rezervace. V daném případě došlo k zásahům, kterými byl zájem státní památkové péče minimálně ohrožen.

Závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, MHMP OPP hodnotí jako nižší. Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v působnosti MIIMP OPP. Přitěžující okolnosti MIIMP OPP žádné neshledal.

Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být též citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Z ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) a § 39 odst. 5 písm. a) památkového zákona vyplývá, že MHMP OPP je oprávněn, resp. povinen uložit pokutu za tento přestupek (porušení § 14 odst. 2 památkového zákona) až do výše 2 000 000 Kč.

Vzhledem ke všem výše zmíněným úvahám má MHMP OPP za to, že pokuta stanovená při samé dolní hranici zákonného rozpětí, kdy horní hranice je stanovena ve výši 2 000 000 Kč, bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování odpovědného subjektu v souvislosti s případným nakládáním dotčenou nemovitostí a splní tak zejména svůj účel.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, s přihlédnutím k závažnosti přestupku a jeho následkům, pak MIIMP OPP stanovil výši pokuty při samé dolní hranici zákonného rozpětí, avšak tak, aby uložená sankce působila zejména preventivně.

MHMP OPP uvádí že, se při úvahách o výši pokuty zabýval otázkou případnosti likvidační pokuty v souladu s ustálenou judikaturou. Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry,

aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli z své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Z ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona vyplývá, že MHMP OPP je oprávněn uložit pokutu za tento přestupek (porušení ustanovení § 14 odst. 2 památkového zákona) až do výše 2 000 000 Kč. MHMP OPP žádné informace, kterých by bylo možno se dovolávat ve vztahu k osobním a majetkovým poměrům odpovědného subjektu, nezjistil, stanovil tedy v tomto konkrétním případě výši pokuty odhadem při současném použití informací z veřejně přístupných rejstříků. Pokuta takto určená činí 0,75% zákonné sazby. MHMP OPP dodává, že z výpisu z katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že odpovědný subjekt je spoluvlastníkem jednotek č. 9 a 101 v č. p. 81, k. ú. Malá Strana, Zborovská 58, Praha 5 a parcely č. 856 k. ú. Malá Strana, Zborovská 58, Praha 5.

MIIMP OPP je při rozhodování o přestupku vázán základními zásadami, jež ovládají správní řízení, tedy i správní trestání, a jež jsou vyjádřeny zejména v § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že v rámci vedeného správního řízení byl povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 správního řádu a za spáchaný přestupek uložil odpovědnému subjektu správní trest pokuty formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MIIMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MIIMP OPP jak je uvedeno výše.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastižen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý

ředitel odboru

Rozdělovník:

Doručuje se doporučeně do vlastních rukou:

